Ч. 238 (11.588). Львів, пятниця 25. жовтня 1929. Оплачено готівкою. Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполудием
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 5·00 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

На еміграційному відтинку.

Львів, 24. жовтня 1929.

Українська еміграція нині велика. Розкинена вона по всьому світі. Найбільше її в Америці, де величанську перевагу має ще передвоєнний її контингент. Та не малою є українська еміграція і в західньо-европейських краях. Багато наших еміґрантів у Франції, не мало у Німеччині та в інших краях. На цих зложився вже переважно повоєнний контингент української еміграції. Найкраще зорганізовані українські еміґранти в Америці, де організаційні осередки потворились ще далеко перед війною. Американська українська еміграція організаційно доволі зріжничкована, але всеж зорганізована.

В европейських краях наша еміграція не дорівнює під організаційним оглядом американській. Вона тут за малими вимками взагалі незорганізована. І тому податна на всякі, нераз дуже шкідливі, посторонні впливи. Наші національні та провідні, що так скажемо, чинники на еміграції якось не дуже старалися про те, щоби зорганізувати, звязати зі собою ті тисячі робітничої еміграції, що з року на рік приїздили на роботи чи то до Франції чи до Німеччини. Мало інтересувалися цією справою і наші крайові як громадські так і політичні чинники. Взагалі українська еміґрантська маса була в перевазі без опіки, без проводу і без організаційних центрів.

Тому не треба дивуватись, що до наших еміґрантів в европейських державах найшли дуже легко доступ комуністи. Вони виступили, самозрозуміло, в ролі оборонців цих еміґрантів. Контакт з еміґрацією навязали дуже легко, бо при помочі преси, на яку, як на засіб пропаґанди, вони ніколи коштів не жалували. Спершу видавали вони в Парижі „Українські Вісти", а тепер видають у Берліні „Українську Газету". Обі ці газети мали обслугувати виключно нашу зарібкову еміграцію, яка, майже вся, вербувалась з українських земель під Польщею. Українське друковане слово у Франції чи в Німеччині мусіло робити на українського вигнанця відповідне враження, та не могло не розбуджувати в ньому радісної думки про те, що ось, мовляв, і на чужині є свої люди, які ним опікуються, які стараються дати йому якийсь духовий корм, якусь розраду в рідній мові. Комуністам цього й тільки треба було. Розсилаючи свої видання за дармо та настроюючи відповідно еміґрантів, вони приступили поволі і до їх організації в поодиноких краях. А не стрічаючи в своїх організаційних змаганнях ніякого поважнішого опору ні контракції (за винятком може Берліна), вони без сумніву дійшли до деяких успіхів у тій ділянці. Мета комуністичної акції серед наших еміґрантів дуже проста і ясна: розаґітувавши та настроївши їх відповідно для себе на еміграції, мати з них потім цілком реальну користь у краю, по їх повороті.

Ця комуністична праця серед наших еміґрантів не тільки в західньо-европейських краях, але й в Америці, де вона йшла дещо відмінними шляхами дійшла вже до такої сталі, в якій комуністи рішилися скликати до Берліна на березень 1930 р. т. зв. „Всесвітній Конгрес Українських Трудящих поза межами Радянської України". Самозрозуміло, що в конгресі „трудящих" самої Радянської України не буде. Ініціятиву до конґресу дали канадійські комуністи з „Турфдому" (з Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім). На свому десятому зїзді Центральний Виконавчий Комітет „Турфдому" приняв постанову про скликання такого конґресу. Найважнішим завданням конґресу має бути „встановлення осередку організаційних і культурно-освітніх звязків" і „встановлення центрального інформаційно-пресового бюра". Так каже опублікований у берлінській „Українській Газеті" канадійськими комуністами проєкт програми конґресу. Дотична постанова „Турфдому" між іншим каже: „Від часу закінчення світової, національних та громадських війн та створення деяких нових держав в Европі, особливож СРСР, до якого входить УСРР, в европейських країнах виступали й далі виступають представники ріжних українських еміґрантських угрупувань і оголошують себе речниками українського народу, представниками українців поза межами Радянської України, хоч ніякого звязку ані спільности інтересів з масами вони не мають... Організовані українські робітники, селяни й трудова інтеліґенція, що живуть у ріжних країнах поза межами Радянської України, досі не порозумілися між собою і не встановили таких звязків, які необхідні для спільного висловy своїх думок і визначення єдиного становища відносно своїх важливіших, загальних справ і питань, громадського, культурного, економічного та політичного характеру".

З наведеного бачимо, що цей „всесвітній" конґрес має на оці передовсім політичне завдання. Він має остаточно сконсолідувати весь комуно- і радянофільський табор на еміграції. Він має заманіфестувати силу цього табору на зовні та впливати таким чином на скріплення і поширення комунофільства не тільки серед української еміграції в Европі й Америці, але й серед широких мас українського населення у Польщі, Румунії та на Закарпатті. Така головна мета конґресу.

Нема сумніву, що ця спроба комуністів зорганізувати в одне всі радянофільські сили на еміграції та заманіфестувати їх консолідацію, мусить найти відповідний відгомін у національних колах української еміграції як в Европі так і в Америці. Крайня пора, щоби всі національно-українські організаційні осередки на еміграції виступили солідарно проти цього нового походу комунізму на опанування українських душ і проти цих нових спроб поширення їхньої організаційної та рівночасно деморалізаційної під національним оглядом експанзії.

Але справа заповідженого комуністами конґресу важна не тільки для еміграції та її провідних національних діячів. Вона як під громадським так і під політичним оглядом дуже важна і для краю, якому доводиться переживати всякі комуністичні експерименти, доконувані на національному організмі не тільки на еміграції, але й у краю. І тому крайові чинники заздалегідь повинні заняти відповідне становище до заповідженого конґресу та розшифрувати правдиві, руїнницькі його ціли.

Комуністи виповіли українському національному таборові війну на всіх фронтах і відтинках національного життя і тому з ними на всіх фронтах треба боротися. Одним з невичайно важних відтинків загального фронту боротьби є еміграційний відтинок. І тому серед української еміграції, особливож в західніх краях Европи, треба передовсім скріпити національно-освідомлюючу та організаційну працю. Бо це найкращий засіб яким можна паралізувати шкідливу, розкладову роботу комуністів серед українських сезонових еміґрантів. А крім того треба подбати про відповідний національний орган для наших еміґрантів у тих краях. Коли це виконаємо, боротьба на тому відтинку матиме повний успіх.

Wyciąg z protokułu wspólnego z dnia 18. października 1929. Sąd okręgowy XXIV. Wydział karny we Lwowie w sprawie karnej Pr. 361/29. na posiedzeniu niejawnem dnia 18. października 1929 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Okręgowego postanawia a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 10 maja 1927 r. poz. 398 Dz. Rz. P. Nr. 45 dokonane dnia 15. października 1929 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie czasopisma „Dilo" Nr. 230 z dnia 16. października 1929 z powodu, że zamieszczony w tem czasopiśmie artykuł pt. „Naszi menszosty" zawiera znamiona występku z § 300 u. k., b) wydać po myśli przepisu z art. 77 cytowanego rozporządzenia zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się nakaz, odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianych w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Przewodniczący J. Antoniewicz wr.   Protokulant Z. Kulczycki wr.

Za zgodność: Müller, st. sekr.

Чужинці серед нас.

Самостійний фактор чи чуже знаряддя? — Загублені надії на польсько-русске Льокарно. — Сепаратизм в кожній ділянці. — За розбудову карпатського коридору.

Наші „русскі" є нічим іншим, тільки чужинцями серед нас, чужим, хоробливим наростом на нашому національному організмі. Той паріст живе своїм окремим життям, підточуючи наш організм. Не маючи опори, якою до революції була для нього царська Росія, не маючи спромоги і перспектив розвитку, не вважаючи на деякі успіхи в останніх часах, сьогодні „русскій" табор є тільки знаряддям у чужих руках. Недавно зреферована нами стаття краківського „Курєрка" про „етнічні ґрупи": українців, русинів, лемків, бойків, гуцулів і тухолян та постійна пропаґанда „Слова Польско-го" про потребу розчленувати український нарід на діялектично-реґіональні ґрупи — як підбудову державної польської нації, — є цього найкращим доказом. Бо саме наші „русскі" своєю розбивацькою роботою подають арґументи всяким творцям культурно-політичних „етнічних ґруп" на нашій національній території.

Дотеперішня робота і досягнення „русских" були супроводжені симпатіями польського громадянства і польської влади. Їм віддано старі загально-національні установи, Ставропигію і „Нар. Дім" (дефінітивну віддачу цієї установи мусять вони ще заслужити). Їм заповернено й інші установи на провінції, їм дано спромогу широкої організації й манифестування за ціну беззастережної льояльности. Наші „русскі" були пересвідчені, що своєю віданою українській політикою в добі боротьби з українством на всіх ділянках життя, вони стануть рішаючим фактором, вернуть до колишньої величі і світлости. Вони мріяли, що своєю розбиваацькою роботою доведуть до польсько-русского Льокарна. Вони обманювали себе, немов то справді вони є фактором, а не знаряддям у чужих руках.

Та після захоплення чужою ласкою, звільна в них починає нуртувати невдоволення, пробивається жаль за ледінними надіями про польсько-русску угоду. Пробивається не голосно в передовиці „Русского Голоса" ч. 13. п. н. під написом „Великіе моменты".

Довідуємося з тієї статті, що „русскій" та-
бор був пересвідчений, що наростаюча еконо-
мічна кріза в Польщі і складне міжнародне ста-
новище доведуть до консолідації внутрішніх
сил у Польщі, а тим самим до розумного й о-
бопільно корисного вирішення положення не-
польського населення. Трагедія Росії дала від-
родженій Польщі ідеальну спромогу ліквіду-
вати вікову польсько-русску ворожнечу. Та в
тому напрямку не зроблено нічого.

„Справа не посунулася ані на крок даль-
ше поза „розбирання русских церков, закриття
русских шкіл, кольонізації русскої землі, безко-
нечних гістеричних вискоків Куреркїв і без-
пліднеї гри в петлюрівщину і рапівщину... Сло-
вом — на польсько-русскім фронті без пере-
мін і тепер, коли навіть німці і французи, в де-
сять літ після страхіть Вердена, йдуть на явне
братання. Навіть гірше, бо можна навіть здога-
дуватися, що недалеке вже німецько-фран-
цуське порозуміння буде тією силою, яка під-
порядкує собі польських політиків і спрямує
їх проти Руси, по звичайній лінії найменшого
спротиву. Можливо також, що підсилений
польський натиск на Русь вже є наслідком сві-
домого перенесення польської експанзії на Схід
з огляду на освідомлення польськими політи-
ками неминучого їх відступу на Заході. Коли
це так, то в даному явищі не найдемо нічого
нового. Є це лише спроба повторити старий
досвід, відійти від німецького молота в бік
русского ковала. Такий маневр не може викли-
кати в душі русского народу нічого, крім спів-
чуття з приводу малодушности і короткозо-
рости його ініціяторів".

З огляду на такий стан річей „Русскій Голос" закликає до спротиву „в межах закону і конституції", до національної солідарности, до усунення міжпартійної гризні, до організації і праці.

Очевидячки, всі ці поклики не можуть мати ніякого реального значіння, бож наші „русскі" своєю ніби то національною окремішністю в основі розбивають національну солідарність і проповідують всякого роду сепаратизми в ділянці національно-політичній, культурній, економічній, віроісповідній і якій хочете. Доказом цього є хочби стаття „Боротьба за незалежність уніятської церкви в Підкарпатській Руси" (ч. 79 з 10. цм.). Довідуємося з тієї статті, що уніятська церква на Закарпатті повинна визволитися від яких-небудь впливів уніятської церкви в Галичині, бо уніятське духовенство в Галичині — то суцільний самостійницький табор, а духовенство Закарпаття — то люди русских переконань, з яких частина (більшість! — Ред.) є настроена мадярофільськи. Тому то закарпатське громадянство дуже невдоволене появою оо. Василіян на Закарпатті, яких робота зводиться

„до підсилення релігійного фанатизму,
насадження самостійництва і після того по-
глиблення роздору і дезорганізації в рядах бі-
лого духовенства".

Мовляв, оо. Василіяни мають вплив на ви-
ховання молоді і вони працюють над випус-
ком кадрів переконаних самостійників серед
духовенства і світського громадянства. Ця
обставина примусила закарпатське духовен-
ство виступити проти оо. Василіян.

„Та боротьба проти езуїтських (себто: ва-
силіянських! — Ред.) посягань є важкою, а ча-
сто й непомильною. Особливо тому, що галиць-
кі Василіяни підчиняються львівському митро-
политові гр. А. Шептицькому, а не карпато-
русскому епископові. Відповідальні діячі уніят-
ської церкви на Підкарпатській Руси правильно
освідомлюють собі, що про успішну оборону
їх церковної самостійности не може бути мо-
ви до тієї пори, поки їх церква не визволиться
від фактичного підчинення галицькому митр.
Шептицькому, як свого роду голові уніятської
церкви. Тому вони бажають оснувати власну
митрополію в Ужгороді і в такому випадку
мають намір оснувати ще одну епископську ка-
тедру в Густі. В склад карпато-русскої митро-
полії ввійшла би теж пряшівська дієцезія. На
становище митрополита висувається ужгород-
ського епископа о. П. Гебея. З боку чеського
уряду ледви чи будуть перепони у тому відно-
шенні, бо **він заінтересований у визволенні цер-
кви своїх громадян від впливу закордонного
фактора...**"

О, чеський уряд дуже радо піде на таку пропозицію. Про це не треба навіть сумніватися. Але чи цей церковний сепаратизм буде висловом національної солідарности і єдности?

„Русскій Голос" твердить, що духовенство в Галичині творить суцільний український, а закарпатське русский табор. Беремо до рук той же „Русскій Голос" і в однім виказі пожертв на „Русскую Школу" зустрічаємо таких духовників з північного боку Карпат: о. М. Єднакий з Нагуевич, о. К. Лагода з Жабя, о. др. Г. Литвинович із Станиславова, о. др. Я. Медведський із Станиславова, о. В. Микитка із Струтина, о. І. Станчак із Висоцка, о. В. Біневич із Долинян, о. А. Гукевич із Квасиніна, о. Р. Кокотайло із Туринки, о. Я. Мирович із Близянки, о. І. Полянський із Стільника, о. В. Вахняник із Далієвої, о. П. Галянка з Войтковоі, о. Д. Гичко з Рипяни, о. П. Яськів з Гановець, о. К. Дольницький із Зазулинець, о. М. Соболевський з Устя Руського, о. В. Стрільців із Вербівця, о. Ярмолюк із Мокшан, о. М. Дуркот із Вільхівця, о. І. Дуркот із Загурися і о. А. Руденський з Жежави.

Коли в одному виказі жертв на рос. школу є 22 духовників, то видно, що табор галицького духовенства не є такий дуже суцільний, а на всякий випадок такі чи інші культурні або традиційні впливи чи політичні симпатії духовенства не повинні бути основою до організаційно-віроісповідного сепаратизму, пропагованого „Русск-им Голос-ом".

Відгрівання сепаратистичних змагань частиною культурних кастратів і політичних заморочинців є ударом у спину українського народу, є утруднюванням його важкої боротьби на тернистому шляху всебічної емансипації. Над цим повинні подумати „блудні сини" якоїсь дивоглядної „русскости" і вернути до єдности зі своїм народом.

Українські справи в Румунії.

Вибори до громадської ради в Чернівцях.

Вибори до громадської ради в Чернівцях відбудуться, як запевняють деякі політичні круги, перед 1. січнем н. р. Національ-цараністи ведуть уже переговори в справі створення виборчого бльоку. Одна з місцевих газет принесла вже вістку, що з жидівською партією Ебнера пакт майже заключений, німецька народня рада заявилася в розмові з бурм. Савчуком-Саваном за співділанням з нац.-цараністичною партією, Українська Національна Партія прилучиться також до правительственного бльоку, а також обидві групи поляків (Шимоновича і Фрідля) висказалися за співпрацю з національ-цараністами. Проти цього бльоку підуть ліберали і соціялдемократи. Крім цього мав би створитися незалежний горожанський бльок під девізою: „Громада без посіпаки". До правительственного бльоку мала би приступити й жидівська група Союзу Румунських Жидів, на чолі якої стоїть д-р Касснер. Група д-ра Штравхера покищо противна. — До цих інформацій подає „Час", що з Українською Нац. Партією не було до сьогодня ніяких офіціяльних переговорів та що від розмов на женевському ґрунті дотепер багато дечого змінилося. Українська Нац. Партія зійдеться зараз по приїзді президента д-ра В. Залозецького й займе своє становище до всіх біжучих справ, між іншим також до громадських виборів у Чернівцях.

Проти українського учительства.

Пенсіонування старих урядовців у Румунії переведе правительство з днем 1. січня 1930 р., не обсаджуючи їх місця новими силами, щоб таким чином облекшити державний бюджет. Уже виготовляються всюди докладні списки всіх урядовців, котрі скінчили 57 літ життя або є вже на службі 30 літ. Між учительством на Буковині матиме це таке значіння, що багато українських учителів підуть на пенсію, а правительство тоді скаже, що воно навіть радо відновило би науку в українській мові, та нема кому вчити. Вже й тепер по багатьох чисто українських селах бодай на папері нема укра-

---

ЛЕВ ЯСІНЧУК. 5)

Америка та її характер.

Вашінгтон і його „національна саля". — Зріст Ню Йорку. — Техніка й торгівля.

Багато поважніший, статочний Вашінгтон, збудований окремо на столицю в окремому повіті. Говорити про красу цього міста забрало би забагато часу. А на мою думку — воно найгарніше в Америці й уповні гідне того, щоб бути столицею великої держави й великої нації.

Будоване продумано. Величаві палати серед обширних парків, залізнича стація, почтовий будинок, галерія образів, академія наук, національний музей, будинок міністерства війни та конгресова бібліотека, це зовні і внутрі архитвори. Над усім царює славний „Капітол" з банею, якій мабуть у світі рівної нема. Горюча в ночі від яркого світла ще степенує той чар, який викликає і без світла. Для вдяки, нагороди й заохоти є там „національна саля памятників", де кожний стейт має право поставити по два памятники тих людей, яких там признають за найбільших. Немов на раду в справі великої вітчини посходилися й задумано поставали найкращі сини нової Америки: виховники, правники, проповідники революції, народні трибуни, письменники винахідники, генерали. Посередині мармурової долівки в тій салі біла звізда. Це місце де уладжено гріб для Джорджа Вашінгтона, творця Злучених Держав і його жінки Марти. Але громада Вернон, де Вашінгтони жили, не хотіла видати їхніх тлінних останків. Гробниця стоїть порожня, а зібрані достойники лишились без провідника.

В цьому місці памятники не губляться так, як у Ню Йорку. Про це подумано заздалегідь. Напр. найвищий у світі обеліск, памятник Вашінгтона має 555 стіп, близько 200 метрів, а памятник президента Лінкольна у виді величезної білої грецької святині з мармору на 36 понських стовпах (стільки було за того часу стейтів) не має собі рівного. Поважно й гордо сидить у тій святині зі стовпів великий Лінкольн й лагідними очима розглядає зростаючу державу.

Очевидно, що при всяких прикметах американця, не треба робити з нього якогось надчоловіка, Титана, чи особливішого героя волі. Який будує хмародери, бо хоче витратити свою енергію й довершити чогось великого. Коли він осів на преріях, то це жадоба відкрить, чи щось подібного.

Людина так там живе, як вимагає потреба, окружаючі обставини. Коли Ню Йорк почав будувати хмародери, то просто тому, що скелисті острови, на яких він простягається, стиснені з усіх боків водою, не дають спроможности поширитися тому містові, що як один з найбільших портів світа мусить прискорено зростати. Одинокий напрямок, куди він може рости, це у воздух, у гору. Міліоновій масі навіть легше порушатися на меншому просторі. Це видно добре по Шікагові, в якому на просторі поверх 220 англійських квадратних миль не дуже то вигідно комунікуватися. Решта — вже тільки конкуренція й наслідування.

Ню Йорк надає „тон" Америці. Коли він має хмародери, то кожному „порядному" містові треба їх також мати. Коли Ню Йорк має хмародери на 56 поверхів, то Шікаго хоче вибудувати на 74 поверхи і т. д. Те саме діється у фармерстві. Коли схід виповнився промислом так, що міста майже лучаться, тоді рільникові треба було йти на захід, де простору доволі. Цього не робиться задля самої роботи, тільки задля конечности, чи хочби задля вигоди, яку американець так любить, що якраз на те призбирує майно, щоб її мати.

Це не є ніякий вплив надмірної волі, коли він валить 15 поверховий дім, який збудовано перед роком, а будує на тому місці новий, на 50 поверхів. Холодна розвага та обчислення, що дім на 50 поверхів принесе більше доходу, як той на 15. Але коли до того дочислиться, то вже не буде хитання у виконанні. За кілька місяців буде стояти 50 поверховий будинок. Так, за кілька місяців

В Америці занадто скоро розвивається життя, щоб можна було гаварити будову хочби й тисячами робітників. На це є машини, які зроблять простішу роботу скоро і точно. Вони викопають пивниці й вивезуть землю з під них, машини набють залізних рур на підставу фундаменту, машини натруть шутру й намішають з цементом, машини подадуть миттю увесь будівляний матеріял на найвищий поверх, зі залізними траверзами включно. Кільканацятьох людей вистане до помочі машині. На вдосконалення цієї системи праці витрачує американець чимало уваги й часу.

Тільки в той спосіб міг Форд піднести продукцію авт до 58 штук на годину, тільки внаслідок знаменитої організаційної праці, яку перебирає на себе машина, можливе, що в шікагоських ріжницях в одному кінці фабрики заганяють живі свині, а в другому кінці пакують закуджені шинки; тільки внаслідок використання до найменших подробиць людської праці може *одна* шікаговська компанія бити річно 15.768.000 штук худоби, себто рівно 30 штук на мінуту.

Торговля в американців, це ніяке добродійне чи патріотичне діло. Підприємчивість і солідність купця, дешевість і якість краму, услужливість та масова продажа товару, остаточно й реклама рішає, чи бізнес росте, чи блідне. Час до часу уладжують випродажу товару, часом продажу повище звичайної ціни. Лучення торговців у компанії побільшує капітал до обороту й хоронить від конкуренції та зменшує риск. А численні торговлі одної компанії в ріжних місцях міста чи в ріжних містах не допускають, щоби якийсь товар пропадав. Бо, що не йде в одному місці, це може йти в другому.

Є такі торговлі одної компанії в Злучених Державах і Канаді, де нема дорожчого товару як по 5 і 10 центів. Є такі самі, де товар є по 25 центів. А є торговлі, які дають нагороду, якби покупець не дістав якогось товару (крім живих звірят), за якими питає. Всюди праця поділена упорядкована. У великих крамницях для вигоди клієнтів переводять їх з поверху на поверх численними підоймами та рухомими сходами.

(Продовження буде.)

їнських учителів. Українці мусять самі про це подбати, щоб наші діти приватно вчилися українського письма. **(Рідний Край).**

Вокально-фортепяновий вечір.

В суботу 26. ц. м. відбудеться в салі Народного Дому в Чернівцях вокально-фортепяновий вечір п-ні Іванни Синенької-Іваницької (спів) і п-ні Гальки Василашко (фортепян). У програму входять твори: О. Нижанківського, С. Людкевича, Я. Лопатинського, Д. Січинського і Миколи Бойченка з українських композиторів, а з чужих твори Моцарта, Пуччінього, Сметани, Томаса, Брамса, Сен-Саенса, Скрябіна і Шопена. — Найближчої днини (неділя, год. 11-та передпол.) обидві артистки влаштовують у тій самій салі народній концерт для широкого загалу.

За океаном.

Організація пань при Українській Стрілецькій Громаді.

Дня 15. ц. м. відбулися в Ню Йорку перші організаційні збори пань при Українській Стрілецькій Громаді. Голова Української Стріл. Громади, д-р В. Ґалан, пояснив зібраним, що завданням організації пань буде помагати Українській Стр. Громаді в підготовці українського жіноцтва до національної праці. Членами організації можуть бути всі українки від 16. року життя, оскільки вони сприяють праці Стрілецької Громади та підчиняться постановам її статуту. Організація буде переведена в такий спосіб: У склад Головної Управи входять: пані: Анна Середа, голова; пані: Катер. Дубас з Філядельфії, Марія Кінаш з Елізабет, Катерина Тарнавська з Шікаго, як заступниці голови; п-на Слава Кінаш як секретарка; п-на Ольга Кулик як скарбничка. Праця організації жінок буде вестися в чотирьох комітетах: комітет опіки над інвалідами Української Армії з завданням переводити збірки на будову дому й удержання інвалідів, комітет опіки над дітьми і молодю, під кермою п-ни д-р мед. Нат. Пелехович з Ню Йорку, має завдання занятися допомогою дітям бувших членів Української Армії, комітет Червоного Хреста, під проводом п-ни В. Лисяк з Перт Амбой, має завдання поробити кроки до створення окремої установи Українського Червоного Хреста в Америці, комітет балевий, під кермою п-ни Йос. Ярема як голови і п-ни Слави Сполітакевич як секретарки, має завдання підготовити річний вечір-бенкет з нагоди зїзду Української Стрілецької Громади. Збори рішили звернутися з закликом до українського жіноцтва в Америці, щоб воно вступало масово в члени організації пань при Українській Стрілецькій Організації з осідком у Філядельфії.

Поворот Д-ра Кібзея.

Український лікар з Дітройт, Миш., д-р Амброзій Кібзей, уже вернувся з наукової подорожі по Европі. Він виїхав був до Европи з власної спонуки для поширення свого лікарського знання в европейських університетах і шпиталях. Д-р Кібзей був у Льондоні, Берліні, Відні, Львові і Київі. Повернувши до Дітройт, зачав знову лікарську практику і, як перше, далі бере живу участь у громадському життю дітройтських українців. Він саме витав сен. Кисілевську після її приїзду до Дітройт.

Українсько-німецький концерт.

У Вінніпеґу, Манітоба (Канада) відбувся 28. вересня спільний українсько-німецький концерт, що пройшов з великим успіхом.

Ревеляції Бесідовського.

„Матен" почав друкувати ревеляційні статті Бесідовського. В першій статті обговорює Б. усунення Раковського із становища амбасадора в Парижі. В 1927 р. Раковський дістав вказівки, щоби на випадок війни між СРСР. і якоюнебудь европейською державою видав відозву до комуністів тієї країни та почав диверсію. Вже тоді Раковського підозрівали в нельояльности та мали його усунути зі становища амбасадора. Найбільше захитали Раковським переговори в справі сплати передвоєнних і воєнних рос. довгів Франції. Тоді Сталін візвав Бесідовського з Токіо та поручив йому вчасти керовництво більш. амбасади в Парижі. Проти Раковського крім Сталіна був теж Чічерін. Сталін сказав Бесідовському, щоби без огляду на те, що СРСР. потребує грошей, не навязував нових розмов із фін. колами Франції, бо його попередник Раковський утруднив там положення. Сталін поручив Бесідовському направити та поліпшити взаємини з Польщею, чим без сумніву зможе приєднати для себе Францію.

На теми громадського самоврядування.

Відносини в стрийському міському самоврядуванні.

(Допис зі Стрия.)

Вже кілька літ правлять містом Стриєм накзані комісарі, які господарять громадським добром правдиво по комісарськи. Стрийське громадянство нетерпеливо очікувало знесення комісарщини, та надія завела.

Вибрана осінню 1927 р. громадська рада наслідком переваги українсько-жидівського бльоку над польським навіть не змогла уконститууватися. Її завішено та введено знову комісаря. Комісаром іменовано близького до п. Морачевського пепесівця Войцеха Ожґу, залізничого кондуктора, а його заступником пенсіонов. польського майора Рітнера. На 1-го платного асесора покликано д-ра Гольдберга, а аж на другого безплатного ассесора д-ра Калуського. Тутешній староста, а колишній комісар поліції у Львові, Пайончковський іменував для Ожґи прибічну раду, до якої покликав 18 поляків, 7 жидів і аж 5 українців, дарма, що українці становлять 1/3 населення міста, а жидів є значно більше. При виборах вийшло 18 радних поляків (при допомозі жидів асиміляторів), 17 жидів і 12 українців замісць 13, коли в I колі жиди не допомогли і 1 українець перепав!

Не тяжко собі уявити, як господарить серед таких обставин громадським майном теперішня управа. Бо треба знати, що Стрий є великою і багатою громадою, яка ще до недавна була властителькою 2.000 морґів землі, в чім було 700 морґів дубового ліса і около 40 будівель.

Громадське добро розпродується за безцін, роздаровується, тисячі видаються на субвенції і подорожі на всякі вистави, на дієти і непотрібні, часті репрезентаційні комісарські подорожі, хоч сам комсар, як кондуктор, білету не платить, та має 800 зол. місячної платні. Попри те утримується безліч добре платних урядників.

Громадяни аж угинаються під тягарем щораз то нових громадських податків, а діри щорічного дефіцитового бюджету з року на рік латається продажею 1800 куб. м. дубини з громадського ліса, з якого вже й малощо осталося.

Ось образки: В р. 1924 за попереднього комісаря, продано громадські касарні зложені з 29 мурованих будівель враз з 60 морґами землі в місті для війська за 500.000 зол. (пів міліона), коли таку вартість представляє чи не кожна будівля (касарня) з окрема, не говорячи вже про 60 морґів землі. А місто за саме тільки введення електричної сітки на кількох вулицях міста заплатило 700.000 зол.

Минулого року подаровано війську на порохівню кільканацять морґів доброго ґрунту, а 6 морґів на спортовий майдан, на якого урядження додано ще кілька тисяч зол. В тім самім часі подаровано Банкови Польському в Стрию в центрі міста будівельну парцелю, але на будову лазні, (якої і досі на скандал у 40.000-нім місті нема) мусів маґістрат парцелю за грубі гроші купити.

Міські ґрунти за безцін наймається польським дідичам і спекулянтам, які свої власні землі винаєндовують жидам, а самі арендують міські ґрунти і то в дуже оригінальний спосіб, бо коли паменць за річний чинш оферує 44 і пів вагона збіжа, то маґістрат вимагає і бере від нього лише 44. Зате наших господарів до найму тих ґрунтів не допускається.

Коли весною цього року війт села Грабівця разом з іншими селянами вніс найвищу оферту і по великих трудах рада ухвалила наймити йому ґрунт, — то комісар цю ухвалу анулював, а ґрунт за додатково внесену нижчу ціну винаняв польському дідичеві Оншкевичеві, який свій власний двір з ґрунтами у Нежухові під самим Стриєм наймає жидам. Подібних справ є багато та про всі писати годі.

Іменована лише для форми і від влади залежна прибічна рада, якій у більшій частині на майні громади не залежить або зовсім не ставить опору цій руйнуючій господарці, або якщо і ставить, то і на це є рада, бо тоді комісар або інші чинники ухвалу завішують.

Що така господарка громадським майном повинна комусь приносити користь — це річ певна. Зате управа міста веде крайно шовіністичну політику, дарма, що все голосить, що жадної політики, ані національної ріжниці в справах міста не робить. Якже це виглядає в практиці?

Ось зразки: Комісар Ожґа, мабуть щоби віддячитись Морачевському за підтримку, поставив весною ц. р. на раді внесок, щоби Морачевського зробити почесним горожанином Стрия та в його честь назвати дотеперішню вулицю Тагарову його іменем.

Радні українці згодилися на те, але з тим застереженням, що ухвала громадської ради ще з року 1918, якою на внесок тодішнього старости Чеплевського одноголосно ухвалено назвати вулицю Трибунальську вулицею Евгена Олесницького, буде тепер переведена в життя.

Застереження це прибічна рада приняла до відома і ухвалила рівночасну зміну назв обох цих вулиць.

В кілька днів потім вулицю Тагарову перехрещено на Морачевського, але Трибунальської ні, бо староство ухвалу завісило тому, що назва вулиці Трибунальської має, мовляв, для Польщі „історичне значіння" і її змінити не вільно.

В маґістраті нема ні одного урядника українця, хоч туди подається їх багато з повними кваліфікаціями. Їх не приймають, а посаду займає некваліфікований поляк, зразу тимчасово, аж поки не набуде вимаганих кваліфікацій. Ось ще один вимовний зразок: На весні ц. р. помер міський ветеринар, а на його місце маґістрат оголосив конкурс. Вимоги конкурсу між іншими були такі: „три роки практики і фізикальний іспит". Подань вплинуло 9. Всім вимогам конкурсу відповідав лише один кандидат, але українець і тому посади не обсаджено, конкурс анульовано і ухвалено по якімсь часі розписати новий, але вже з меншими вимогами, бо не вимагано 3 літної практики. Розуміється, що посаду міського ветеринара заступає провізорично цього року абсольвент ветеринарії — поляк, який вже з гори на ту посаду призначений і ради котрого конкурс анульовано, а відтак змінено.

Подібних випадків є більше. На весні ц. р. помер 1-ий асесор д-р Ґольдберґ, а на його місце іменовано також жида д-ра Шіфа замісць покликати 2-го асесора д-ра Калуського. Коли знову в літі ц. р. зрезиґнував заступник комісара Рітнер, тоді автоматично д-р Шіф повнив його уряд, а д-р Калуський функції 1-го асесора і таким чином українці в самій управі дістали належного їм заступника.

Та такий стан трівав дуже коротко, бо рознеслася вістка, що на місце Рітнера має бути іменований поляк проф. Каім. Тоді українська депутація зажадала від старости, щоби управа остала надалі такою, як є з д-ром Калуським як 1-им асесором, та щоби побільшено число українців у раді відповідно до числа українського населення міста, а рівночасно заявила, що на випадок несповнення цього домагання всі радні українці будуть змушені зрезиґнувати.

Староста, як звичайно, обіцяв справу якось полагодити, але вже в половині вересня ц. р. іменовано Каіма заступником комісаря і таким чином позбавлено українців знов їх заступника в самій управі.

Супроти такого стану, та з уваги на те, що 5 радних українців мимо всіх своїх зусиль не в силі були щонебудь зробити, рішили солідарно всі, а саме пп. д-р Калуський, Соколовський, Пищ, Держко і Рудницький зрезиґнували, що і на засіданні ради дня 9. жовтня ц. р. офіціяльно перевели і по зложенні відповідно умотивованої заяви демонстративно опустили салю засідань.

Як уложаться дальші відносини, годі сьогодні сказати, та це скоро покажеться.

Стриянин.

Після смерти Радославова.

Як це вже подано в пресі, в Берліні помер бувший болгарський президент міністрів Радославов. Цей визначний політик народився 1854 року, студіював у Німеччині. Свою політичну карієру почав іще у вісімдесятих роках минулого століття. Перший раз його вибрано президентом міністрів після прогнання князя Олександра із Бабенберґів, за реґентури Стамбулова, що підтримував партію Радославова та був його однодумцем. Разом із Стамбуловим Радославов започаткував антиросійську політику в Болгарії.

Після вибору князя Фердинанда, Радославов був противником того князя і 1889 року був караний роком вязниці за зневагу Фердинанда. По упадку уряду Стамбулова, Радославов був вибраний міністром внутрішних справ у кабінеті Стоїлова. Радославов і його партія стреміла до приязних відносин між Болгарією й Австрією.

А коли вибухла світова війна, Радославов був одним з тих, що причинились до воєнного союзу Болгарії з Австрією та Німеччиною. Упадок Австрії 1918 року спричинив і упадок політики Радославова та приневолив його уступити місце новому кабінетові Малінова, який заключив мир із державами антанти. Радославов покинув Болгарію і разом з королем Фердинандом виїхав до Німеччини, де перебував аж до своєї смерти. В р. 1920 в Болгарії видано йому процес за державну зраду, а 1923 року його засуджено на досмертну вязницю і позбавлення всіх горожанських прав.

Тільки в останніх часах деякі болгари розпочали були старання, щоби старому болгарському патріотові Радославові дозволити вернути до вітчини, але вже було за пізно.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера.

На організаційному фронті.

Турчанщина.

Дня 14-го жовтня ц. р. відбулося в салі дому „Просвіти" в Турці велике посольське віче. Віче отворив і провадив посол Великанович. Реферат про політичне й господарське положення виголосив посол д-р Блажкевич, який у палкій промові порушив усі ділянки нашого життя. По пім рефераті обговорив посол Великанович справи повіту, а саме: дороги, меліорацію, реґуляцію потоків, алькоголізм і орґанізацію на господарськім і просвітнім полі. Спеціяльну увагу звернув бесідник на орґанізацію молоді в Соколах і Лугах, яку тепер тягнуть до „Стшельца", бо своєї молоді полякам в повіті бракує. Настрій на вічу був дуже поважний і бадьорий, а промови обох бесідників викликали у слухачів велике враження. По промовах слідували запити й інтерпеляції з ріжних ділянок, на які посол Великанович дав вичерпуючі відповіди. Між іншим на закид, що українські радні, яких є багато у громадській раді в Турці, повинні постаратися про ліпше електричне освітлення і про звільнення від шарварку міщан горішньої і долішньої Турки, посол Великанович заявив, що чувся би щасливим, якби в Турці українські радні дійшли до тої сили, аби могли відповідати за господарку в місті; покищо наших радних є лишень 7 на 48. Зокрема в справі електрики й шарварку саме посол Великанович на спілку з двома радними українцями предложив меморіял воєводі ще в травні 1929 р.; натомісць ані радні жиди ані поляки в цій справі нічого не зробили, хоч вони в дійсности є правлячою ґрупою в міській раді в Турці і відповідають за всю господарку в місті і в повіті. Віче замкнув посол Великанович, взиваючи присутніх до праці й консолідації всіх наших сил для кращого завтра.

Шведська комуністична партія розвязана.

Із Риґи повідомляють, що Виконавчий Комітет III. Інтернаціоналу ухвалив розвязати шведську комуністичну партію. Недавно розвязано комуністичну партію в Злучених Державах Північної Америки, а також в Австрії і Фінляндії. Причиною розвязання комуністичної партії в Швеції було те, що ця партія не виконувала наказів Третього Інтернаціоналу і стреміла унезалежнити свою працю від московських диктаторів.

Замах на Бріяна?

Із Парижа повідомляють, що замах виконаний на особу посла Дімена, був справді звернений не на Дімена, але на Бріяна. Арештований виконавець замаху лікар Ґрайсен заявив, що він, як учасник війни і патріот почував себе покривджений політикою сучасного французького уряду і здавна відчував ненависть до керівників тої політики. Після договору в Льокарні він купив собі револьвер і хотів застрілити Бріяна підчас його виїзду до Анґлії. Але поліція так охороняла того міністра, що Ґрайсенові не вдалось виконати замаху. Тепер стріляючи до посла Дімена, він хотів запротестувати проти політики Бріяна, та цілого французького уряду.

Перед скликанням сойму.

Марш. сойму Дашинський мав уже наради з усіми провідниками сойм. клюбів у справі проєктованої ним зміни сойм. реґуляміну. Після скликання сойму Дашинський хоче скликати конвент сеніорів, який заявиться в цій справі. Зачувати, що марш. Дашинський відвідає през. Мосціцького й поінформується щодо дати скликання парляменту. Кажуть, що декрет про скликання сойму буде оголошений 30. жовтня, а тоді перше засідання було би вже 31. жовтня в год. 4. попол. Колиб зайшли якісь труднощі, засідання відбулося би 1. листопада. Дня 23. жовтня радила парл. комісія ППС., яка опрацювала внесення на пленум сойму, які предложить клюб ППС. Внесення лівиці в справі заяви недовіря для уряду Світальського не поставлять на першому засіданні сойму, але щойно після ген. дискусії, яка певно відбудеться після експозе д-ра Світальського. Отже щойно на прикінці тієї дискусії зложать безпосередньо до рук марш. Дашинського внесення в справі заяви недовіря для уряду. Як наслідника прем. Світальського знову називають ген. Сосновського, є теж концепція, щоби премієром став польський посол у Москві, Патек.

Який буде новий французький уряд?

„Пті Парізіен", повідомляє, що може буде створений новий 13. Бріянів кабінет. Бріян сказав приятелям, що хотів би відпочати. „Матен" пише, що Бріян у розмові з президентом республики предложив на становище премієра провідника рад. соціялістів Даляліє. Беруть теж під увагу кандидатуру Еріо на становище міністра закорд. справ, а Даляліє на становище міністра війни. Говорять теж про кабінет лівиці з Поль Бонкуром. Преса зазначує, що кріза затягнеться довше та що колиб навіть Бріян не схотів бути премієром, для нього зарезервують теку мін-ства закорд. справ. Соц. фракція радила над політ. положенням. Кажуть, що Поль Бонкур сказав, що він готовий приняти місію утворення кабінету та заявився за участю його партії в уряді. През. Думерґ приняв президентів фінанс. комісії сенату й палати, а потім голова парл. партій Бонкур, як вийшов із Елізейської палати, сказав, що хоч кріза почалася в звязи з питаннями закорд. політики, не заторкнуло Бріянової політики.

За поворот Бесідовського.

„Руль" повідомляє, будьто би більшовицька влада поручила фр. комуністичному письменникові Барбюсові та Велян-Кутієрові намовити Бесідовського вертати в СРСР. У заміну за добровільний поворот більш. влада ґарантує Бесідовському, що віддасть його під суд лише за розтрату грошей, а розправа відбуватиметься при зачинених дверях.

Бояться замаху на Сталіна.

На вічу рос. еміґрантів, яке відбулося в Парижі під проводом Керенського, Бесідовський сказав, що не вірить у відбудову рос. монархії, не вірить теж в устійнення дем. ладу, а гадає, що більшовицьку владу заступить якийсь спец. рід фашистівського устрою. Більшовики бояться передовсім війни та замаху на життя Сталіна. Смерть його спричинила би заг. заколот в Москві.

Змова в більш. амбасаді в Берліні.

З Москви повідомляють, що агенти ДПУ викрили змову, в яку вмішаних було богато урядовців більшовицької амбасади в Берліні та членів торгпредства в Німеччині. Богато членів більш. амбасади в Берліні відкликали. Афера ця пригадує аферу Бесідовського. Закорд. повновласти ДПУ останніми часами поширили значно.

Недуга Клєманса.

Париська преса пише, що стан здоровля Клєманса погіршився. В останніх днях його серце функціонує так слабо, що лікарі були примушені давати йому камфорові інєкції. Клєманса зовсім упав на силах і його здоровля будить поважне занепокоєння серед лікарів і родини.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·88·00—8·88·50, канадійський долар 8·80·00—8·80·50, чеська корона 0·26·33—0·26·50 австрійський шілінг 1·25·00—1·25·50, румун. лей 0·05·00—0·05·25, французький франк 0·34·50—0·34·75, швайцарський франк 1·71·50—1·72·00, фунт штерлінгів 43·30·00—43·50·00, радянський червінець 17·00—17·50, німецька марка 2·12·95—2·13·15.

Замах на президента Чілі.

Повідомляють із Сант Яго ді Чілі, що незнаний справник стріляв на президента респ. Чілі. Замах не вдався. Виконавця замаху придержали. Це 17-літ. анархіст Люї Рамі Рез. Причини замаху досі не устійнені.

114 обвинувачених.

У Ростові н. Доном викрили надужиття, що доходить до 124 тис. карбованців. Між 114 обвинуваченими є 52 члени комуністичної партії.

НОВИНКИ

— **Міські театри мають директора.** Є ним бувший директор Малого Театру у Львові п. Людвик Чарновський, від якого минулого року місто відкупило арендований ним Малий Театр, не маючи другої салі і на те, щоб позбутися небезпечного суперника для міських театрів. Малий Театр під проводом Чарновського мав постійно свіжий репертуар і анґажував увесь час позамісцевих визначніших акторів на гостинні виступи, чим притягав публику. Міська рада, вибираючи між ріжними кандидатами на директора, зупинилась на п. Чарновськім головно в тій думці, що він зуміє поєднати з фаховим знанням театральних справ (сам він актор і довголітній директор) організаторський хист, щоб не нарушити призначеного субвенційного фонду. Оба театри виарендовано дир. Чарновському до 31. серпня 1930 р., з тим, що місто виплатить йому титулом річної субвенції 840.000 зол. (місячними ратами).

— **Самовбивство і вбивство в читальні „Просвіти".** В Андріївці, коло Роздолу відбувалася в читальні „Просвіти" забава, на яку прийшов і нещасливо закоханий Іван Гнатів та його бувша наречена Анна Макітра. Закоханому парубкові не подобалось, що його дівчина танцює з другими парубками і він почав їй за це докоряти. Весела Анна Макітра відповіла йому, щоби він залишив її в спокою і пошукав собі іншу дівчину. Тоді заздрісний Іван Гнатів стрілив до дівчини з револьвера і вбив не тільки свою наречену, але і ще одну дівчину, Анастазію Гещин, що танцювала з порубками, не сподіваючись нещастя. Дві дівчині впали трупом, а Іван Гнатів, вистрілив ще раз собі в чоло і згинув також біля своєї коханої.

— **Помер президент палати адвокатів.** Дня 23. жовтня помер у Львові на 69 році життя президент палати адвокатів д-р Михайло Грек.

— **Вломи.** В ночі 23. жовтня злодії вломилися до бюра транспортового т-ва фірми Шенкер і С-ка при пл. Марійській 9. і забрали з каси 7.000 зол. — В окр. суді в Чорткові вломники вкрали суд. депозити. Як підозрілих арештували Мар. Палковського з Білої і Мих. Ткачука з Кадовба.

— **Хто скочив під поїзд біля Кульпаркова?** Як ми вже писали, на днях скочила під поїзд невідома дівчина, при якій не найдено жадних документів. Поліції вдалося ствердити, що самовбивниця називається Ольга Ковальчук, і що це була 19 літня служниця, родом зі Стрия. Причин самогубства не вияснено і досі.

— **Пожежі.** В Ясеневі, коло Березова, в неділю, коли всі селяни були в церкві на богослуженні, діти гралися сірниками і підпалили будинки 6. господарів, та спричинили шкоду на 100 тисяч золотих. — В Геніхівці, коло Бібрки згоріли будинки Марії Ріпецької. Огонь був правдоподібно кимсь підложений.

— **Вбивство в тюрмі.** В карнім заведенні в Дрогобичі відсиджував 13-літню кару Михайло Проць, засуджений за вбивство. Разом із ним сидів у вязниці Адам Ґрег, також засуджений за вбивство. Між тими двома вязнями панували в тюрмі постійні сварки й суперечки, про що знала і вязнична сторожа та інші вязні. На днях ці обидва вороги рубали на тюремнім подвірю дрова і знов почали сварку. Роздратований Михайло Проць вдарив сокирою Адама Ґрега в голову і вбив його. Тепер дрогобицький суд буде судити Проця за друге вбивство.

— **Дикий кабан на вулицях Коломиї.** Мешканці Коломиї мали на днях неабияку сенсацію! Вранці в год. 7-ій на вулицях міста появився дикий кабан, якому, очевидно, стало нудно в лісі і йому забажалось побачити Коломию. Цікавий кабан перейшовся вулицею Пілсудського, потім хотів оглянути Алею Свободи, вулицю Беднарського та інші вулиці. Поліція вганяла за кабаном з крісами і хотіла його вбити, але кабан перехитрив поліціянтів і здоровий та цілий покинув Коломию і вернув до ліса, вдоволений, очевидно, своїм гостинним виступом у столиці нашого Покуття.

— **Українська Порадня Матерей** у Львові, вул. Холоровського 15, розпочала поширену діяльність під проводом д-ра О. Прийми, як на-

чального лікаря. Урухомлені відділи: 1) внутрішні недуги: д-р Прийма, Барвінський і Мотильницький — від 9—10 рано; 2) ортопедичний: д-р Могильницький від 9—10 рано; 3) дентистичний: д-р Баранецький від 3-ої год. пополудні, є в понеділок, середу і суботу дентистичний лікар Стронська від 12—1; 4) кварцова лямпа і ортопедична рухавка від год. 3.30 пополудні: д-р Могильницький.

— **Архиепископ Ковальський знов перед судом.** В Полоцьку відбулася нова розправа проти польського архиепископа Ковальського, якого тим разом судять за богохульство, котрого він допустився у своїм виданні Старого Завіту. Маріявіти привязували до цього процесу велику вагу, бо тут рішалися річи догматичного характеру. Розправа відбувалася тайно, з чого дуже була невдоволена публика, спрагнена сенсації. Розправа закінчилася присудом, яким архиепископа засуджено на рік вязниці, але Ковальський може користати з амнестії, на підставі якої дарується йому половина кари.

— **Довжники Америки.** В Европі є 14. держав довжників, які разом винні Америці понад 22 біліони долярів, або докладно 22.163,909.993.10 дол. Усе те ще воєнні довги. Одинайцять і пів біліона це довговий капітал, а понад десять біліонів це нарослі відсотки (процент). Найбільше винна Англія, бо половину всього довгу (більша половина її довгу це процент). Друга Франція винна понад 4 біліони капіталу і майже три біліони відсотків. Третя Італія винна понад два біліони капіталу і 365 міліонів проценту. Усього разом винні ці три альянти Америці понад 20 біліонів долярів, а на решту 11 держав остається вже несповна 2 біліони долярів разом з процентами. Досі лише одна Англія згодилась платити довг і платила солідно. А інші або не хотіли, або зволікали, або таки не платили. Франція щойно тепер приняла постанову про сплачення довгу, отже може зачне потрохи манити її майже 7-біліоновий довг урядови Злучених Держав. Кромі тих довгів ще російські царські посіпаки, що сиділи в Ню Йорку, натягнули уряд небіщика Вільсона на 187,000.000 долярів.

— **Ще один театр.** Львів дістав ще один постійний польський театр, театр ревій „Гонґ". Його зорґанізував один із позасценевих режісерів, прибравши собі здебільша артистів із театру „Гонґу", що грав у Познані. Є там „зірка ревії" Руновецька, комік Свонечний, пісенькар Цибульський, познанська артистка Леонтович і Попелєвська, ще й кілька львовян. Дирекція наняла на три роки театр „Кольосеум". Ревії йтимуть двічі денно: одна в год. 7·45, друга в год. 9·45.

— **За митові надужиття.** Недавно преса багато писала про митові надужиття на львівській стації. Передвчера відбулася судова розправа проти виновників тих зловживань. Обвинуваченого митового асистента Антона Хорошого засуджено на 2 роки вязниці, ревідента Станислава Моравського на 2 роки з половиною, експедитора Оскара Вурцеля на 2 роки, а інших обвинувачених звільнено від вини та кари.

— **Ріжні вісти.** На озері Ладоґа затопився малий пароплав, при чім згинуло 6 робітників. — У Вильні відобрав собі життя директор Каси Хорих д-р Сильвестер Тобер. — В Бидґощі злодії викрали з костела св. Тройці касу і дорогоцінности. — В Бидґощі арештовано шпиона, що працював на користь Німеччини. — В Москві скріплено антирелігійну аґітацію. Безбожники силою не допускають до церков побожних християн. — В Шікаґо підчас вибору пастора до одної муринської церкви, прийшло до кровавої бійки, в якій було 200 муринів ранених. — У Варшаві розпочалась залізнича міжнародна конференція для усталення розкладу їзди у всіх державах Европи. — Підчас бурі на морі затопився англійський корабель „Ovencastle" разом із нечисленними пасажирами. — Недалеко Константинополя упав літак, наслідком чого був ранений один пільот і трьох пасажирів. — В Ловчицях коло Рудок, на весіллю вбив Петро Фельд Станислава Коваля, вдаривши його ножем у груди. — В Дебречині застрілився професор університету д-р Гальваді, який був невилічно хорий. — В Берліні вибухла велика пожежа у фабриці матеріялів, яка перекинулась і на інші будинки та спричинила величезні шкоди.

— **За вбивство дітей.** В Леобені засуджено 30-літну служницю Анну Таксацгер на 3 роки вязниці за те, що втопила свою новонароджену дитину. — Також в австрійськім місті Вельсі засуджено 19-літну Герміну Шварцміллер на 1 рік вязниці за вбивство свого сина.

— **Серце на правім боці.** В Родошицях прийшов до лікаря 23-літний Осип Шамбурський і просив його оглянути, бо почував себе хорим. Лікар Гольцман підчас оглядин ствердив, що згаданий пацієнт має серце на правім боці. Серце його зовсім здорове і взагалі Осип Шамбурський належить до дуже здорових та сильних людей, є атлетично збудований і займається ковальством, а занедужав він тільки хвилево і то не на серце, а на якусь незначну, хвилеву недугу.

— **Міст між Вижницею і Кутами.** Дня 3. п. м. зійшлася у Вижниці мішана румунсько-польська делеґація, яка обговорювала, де малобися побудувати міст на Черемоші. Ухвалили, щоби поставити його між Вижницею і Кутами. Побудує його Польща, а за то Румунія відпускає свій терен. Робота почнеться якнайскорше. Матеріяли будуть перевозити до Вижниці через Неполоківці. Новий міст отворить Румунії нові перспективи торговельного життя.

— **„Найпопулярніша книжка наших прадідів і прабабунь"** — на таку тему виголосить **Д-р В. Щурат відчит на ширших сходинах членів Жіночого Кружка ім. Ганни Барвінок** в суботу дня 26. ц. м. в 6-ій годині вечером в домівці при вул. Мохнацького ч. 12. Можна сподіватися, що само імя преleґента і така цікава тема в місяці книжки стягне чисельну авдиторію.

— **Справлення друкарської похибки.** У вчорашньому числі „Діла" закралася в статті О. Ц. Жевкладенка п. н. Церковне „западництво" дуже немила друкарська похибка, що геть змінила та викривила зміст одного речення. А саме — в осьмій стрічці від кінця статті (стор. 3) є речення, що звучить: „Так робили всі єрархи". Замісць „єрархи" мас бути: „єрезіархи". Як бачимо то похибка, це неабияка!

— **Особисте щастя** і економічне становище можна обезпечити одночасно своїй рідні лише одиноким способом: життєвим обезпеченням, яке переводять всі українці в українськім Товаристві **„Карпатія"**, Львів, вул. Руська ч. 18. 399

— **Навіз рослин для паші, на левади й пасовиська.** Конюшина і всі інші рослини добрі для паші, на левади й пасовиська потрібують дуже багато фосфорового квасу. А на те, щоби вони могли дати великий збір, мусять мати безумовно для їх зміцнення 400—600 кільо на один гектар. Таким робом дістаємо кращий ріл паші, багатшої у фосфоровий квас і вапно. Худоба, годована такою пашею, не западає так легко на ріжні недуги, а молочна худоба дає більше кращого молока. Одначе увовнюю, щоби томасина могла добре ділати, є звільнення левади від надто великої вогкости, а для цього досить перекопати кілька ровів. Томасину мішають в осени, зимою або раньою весною з тою самою скількістю каїніту і розсипають її найкраще до 24 годин після того, як її перемішали. Добре є скородити левади, пасовиська а також поля, засіяні рослинами під пашу, бо завдяки цьому земля перевітрюється, а штучні навози легко можуть дістатись з поверхні землі до корінців. Левади, що в звичайнім стані є кваснi, коли дістають навіз з томасиною, не потрібують найчастіше спеціяльного вапнування, тому, що томасина містить у собі крім фосфорового квасу 40—50 процент вапна, яке відкваснює левади. Левада, що дістає томасину й каїніт, змінює свою рослинність; кислі й мало поживні трави щезають, а зате збільшується скількість метеликових рослин. Нерідко трапляється, що завдяки томасині й каїнітові збір левади збільшується двократно й трократно.

Переписка Редакції.

Вп. Яцко Остапчук в Ужгороді: Ваша заява про виступлення з рядів т. зв. соціял-демократичної партії Підкарпатської Руси була вже в „Ділі" поміщена.

В справі матеріялів до щорічника „Мінерва".

Весною 1930-ого року виходить у Берліні 30-е видання поважного щорічника „Мінерва" (Minerva. Jahrbuch der gelehrten Welt), в якім на підставі провіреного матеріялу подається дані про всі важніші наукові орґанізації, інституції та підприємства, зокрема про високе шкільництво, бібліотеки, музеї й наукові комісії, комітети й товариства всього світу, між іншим і України. Щоб український відділ вийшов по змозі найповніше, булоб дуже бажано, щоби наші наукові й культурні інституції, які досі не дістали від видавництва W. Gruyter & Co до виповнення квестіонарів, прислали як найскорше докладні інформації про свою інституцію, звертаючи увагу на такі точки: 1. докладна назва інституції, 2. адреса, 3. рік заснования, 4. коротка історія, 5. головне завдання, 6. філії, відділи, секції, комісії і т. д., 7. число членів і висота вписового та місячної чи річної вкладки, 8. річний бюджет, 9. бібліотека, 10. інші уладження (музеї, архіви, наук. кабінети, лабораторії, досвідні стації і т. д.), 11. видання (зокрема журнали) з зазначенням року й томів, 12. управа інституції (голова й секретар, директор, бібліотекар, при школах з висших шкіл склад учительського персоналу). Матеріяли проситься пересилати на адресу: Verlag Walter de Gruyter u. Co, Berlin, W. 10 Genthinerstr. 38 або просто на адресу редактора східно-славянського відділу д-ра Зенона Кузелі, Berlin-Charlottenburg 5, Suarezstr. 46.

Всячина.

Суд ескімосів.

Канадійська поліція довідалася про таку подію: На північному ледовому острові Баффіна один ескімос Маколик убив свого батька, свою матір і ще одну женщину. За те громада ескімосів засудила його на смерть. Смерть мала бути через розстріл, пробиття ножем або втоплення. Засуджений мав вибрати собі один з тих трьох способів смерти. Та він нічого не хотів говорити. Тоді ескімоси пробили ополонку на леді і вкинули його туди, де він і згинув.

Телефон з Ню Йорку до Австралії.

Президент Американської Телефонічної і Телеґрафічної Компанії в Ню Йорку, Волтер С. Ґіффорд, розмовляв у середу з Австралією бездротним телефоном. Він говорив з А. С. Мек Даналдом, котрий був в місті Сидні, в Австралії. Голос з Ню Йорку ішов наперед до Англії, а відтам до Австралії. З Австралії теж мандрував до Европи і щойно з Европи до Америки. Значить, голоси розмови в обі сторони переходили простір 15.000 миль. Це велика віддаль і круті переходи, а одначе голос переходив моментально. Розмовники почувались начеб сиділи в одній і тій самій кімнаті. Було це не тільки велике віддалення в просторі, але й ріжниця в часі. В Ню Йорку тоді була середа, 25. вересня, 4-та година пополудні, а в Сидні, вже був четвер, 26 вересня, 6-та година рано. Виглядає, що це 14 годин ріжниці, але електрична сила вчинила, що все це ділось рівночасно.

Літературний куток.

„ШВЕЙК" В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ. Надзвичайно голосна в цілій Европі сатирично-гумористична повість чеського письменника Яр. Гашека п. н. „Пригоди доброго вояка Швейка підчас світової війни" має появитися в найближчих днях в українському перекладі. Право перекладу на українську мову одержало від правонаслідників автора (бо сам автор уже покійний) В-во „Луна" у Львові. Як зачуваємо, український переклад зроблений Ю. Шкрумеляком, буде виданий люксусово, з богатьома оригінальними ілюстраціями. Досі книжка Гашека появлялася в перекладах на кілька европейських мов. Разом в оригіналі і в перекладах розійшовся „Швейк" уже в понад 2,000.000 примірників. З „Пригод" зроблено також фільму, а відомий театр Піскатора в Берліні виставляв їх у драматичній формі.

ПОПУЛЯРНА ЛІТЕРАТУРА НА ЗАКАРПАТТІ. Оголошення книгарень є часто кращим покажчиком, що читає загал, ніж літературні характеристики. Ужгородська книгарня Юлія Фелдешія оголошує в місцевій пресі таку літературу, яка мусить мати відповідний збут: „Немилосерна царевна Ксеня", „Відьма или проклята дівушка", „Син Люцифера", „Агасверія или Вічний жид", „Геновефа", „Ринальдіні Ринальдона", „Сонник", „Паршивка", „Тайная крипта", „Чорна рука". Між ці сенсації заблукав також по ріжних мандрівках і „Крузое Робінзон". Поруч цього списку приходить найбільший список церковних книг і молитовників.

РІЧНУ ЛІТЕРАТУРНУ НАГОРОДУ ЛЬВОВА дістав найвизначніший сучасний польський поет, Леопольд Штаф, уроженець і довголітній мешканець Львова до 1914 р. Він переїхав на постійне до Варшави аж після війни, вернувшись із чужини. Штаф син львівського цукорника, чеха-емігранта, уроджений у 1878 р. Не скінчивши університетських студій, він посвятився виключно літературній праці, в якої вже. Дебютував у 1901 р. збіркою поезій „Сни про могутність", що відразу зєднала йому імя. Від цього часу майже що-року видає том поезій або прозу, доробляючи постійно перекладами з німецької, французької й італійської мови. Штаф є німецьким прикладом письменника, що ...

турною працею не бере участи в ніякій суспільній організації, не належить до ніякого гурта, ніколи не виступає прилюдно і нічого не пише в обороні чи для звеличання напрямків, гуртів, людей, а навіть не бере участи в загально національних манїфестаціях. Його літературне надбання дуже велике. Томи поезій: „День душі", „Небесним птахам", „Квітуча галузь", „Усміхи годин", „У тіні меча", „Лебідь і ліра", „Пільні стежки", „Веселка зі сліз і крови", „Пісня про жайворонка", „Сади", „Вино кохання", „Плеканий Ілеті", „Вухо голки". Драми: „Скарб", „Гоніва", „Ігрище", „Лаври", „Те саме", „Південне". Список його перекладів забрав би пів шпальти самих заголовків. Досі є це вже з 80 томів фільософічних студій, поезій і повістей з найвизначніших європейських письменників.

Зі спортового життя.

ГАСМОНЕЯ—УКРАЇНА.

В неділю 27. жовтня ц. р. відбудуться товариські мачеві змагання Гасмонея—Україна. Змагання ці будуть уже мабуть закінченням сезону. Сподіємося, що Україна, котра по війні не виграла ще з Гасмонеєю ні одних змагань, постарається про це тепер і на закінчення справить своїм прихильникам милу несподіванку. Змагання відбудуться на грищі Цитаделі в год. 2.30 попол.

НАЙБЛИЖЧІ ЛІГОВІ ЗМАГАННЯ.

В неділю 27. ц. м. відбудуться такі змагання за мистецтво Ліґи: Чорні—Погонь (Львів), Краковія—Польонія (Краків), Леґія—Гарбарня і Варшавянка—Варта (Варшава), Л. К. С.—І. Ф. Ц. (Катовиці). Рух—Туристи (Катовиці). Після недільної поразки Вислі з Чорними у Львові стратила краківська Висла, що мала в двох останніх роках мистецтво Ліґи, майже всі вигляди здобути його втретє. Найпевнішим кандидатом на мистця є нині Гарбарня (теж краківська дружина), що минулого року ввійшла до ліґи з А-кляси. З львівських дружин Погонь опинилася майже в безнадійному положенні і хіба тільки чудо зможе її врятувати від упадку до А-кляси. Зате Чорні, побивши Вислу, поправили свою позицію так, що їм, можна сказати, не грозить уже ніяка небезпека. Змагання Чорних з Погонею в цю неділю є ще останнім проміньчиком надії на отсе „чудо" для численних прихильників Погоні.

ЯКИЙ КЛЮБ УВІЙДЕ ДО ЛІҐИ?

Переведені досі змагання за вхід до Ліґи дали вже фіналістів у трьох групах: львівську „Дегхію" після перемоги над 9. ПАП-ом у Любліні, „Огнище" у Вильні і „Вперед" (Напшуд) на Горішньому Шлеську. До цієї трійці дійде ще по всій правдоподібности Л. Т. С. Ґ. в Лодзі. Щойно з цих чотирьох клюбів один щасливець пробється до воріт раю — до Ліґи.

НЕВДАЧІ ДОВБУША.

Черновецький Довбуш, що має власного тренера, чеха, п. Басіку, програв, як ми про це вже повідомляли, оба свої найновіші змагання за мистецтво Буковини: з дружиною Гакоах 4:0, з дружиною Макабі 2:0. Тепер Довбуш на 6 змагань має 6 пунктів (3 перемоги і 3 програні) і в табелі мистецтв займає 5-е місце (після Макабі, Драгош-Води, Яна і Робітників). У гіршому від нього положенні є тільки Гакоах (5 пунктів), Польонія (2 п.) і Борохов 2. п.). Змагання з Гакоах програв Довбуш, як виявляється, наслідком сторонничости судді, який виключив з гри аж трьох його грачів, змагання з Макабі тому, що примушений був грати без тих трьох здискваліфікованих грачів.

ДУЖАННЯ В СПОРТОВІМ ЦИРКУ.

У вівторок зі заповіджених чотирьох пар одна відпала з причини недиспозиції Кемпфера, який вийшов із боротьби з розторощеним ухом. Сікі дістав таким робом зовсім маловажного противника Бена, якого поклав без ніяких зусиль, погравшись із ним 10 хвилин для публики. Аренс виявив незвичайно багато сили і зручности супроти Пошофа, але таки уляг після 30 хвилин. Петрович, хто зна, чи не найсильніший атлет, є замало меткий і тому дався втягнути у 38-ій хвилині Штекерові в позицію, з якої він уміє корнстати: у крутіж, з якого звичайно переможцем виходить зручніший.

Нині, в четвер, останній день змагань. Пошоф боротисьме ще раз зі Штекером до остаточного висліду, без пунктів. Пошоф застеріг собі, що на кожний незаконний або насильний хват Штекера відповідатиме таким самим хватом. Крім цього буде ще ріпаюча Сікі з Аренсом і Петровича з тим самим атлетом. Після того роздача нагород.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ У. С. С. К.

В неділю 27. жовтня ц. р. відбудуться в год. 9. рано звичайні Загальні Збори Українського Студентського Спортового Клюбу в авлі Академічного Дому, із звичайним порядком дня. З огляду на те, що на зборах порушатиметься дуже важні справи, участь усіх студентів конечна й обовязкова. — ВИДІЛ.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Четвер, 24. жовтня, год. 7.30 веч. „Це можеш розказувати своїй бабці".

Пятниця 25. Х. год. 7.30 „Це можеш розказувати своїй бабці".

Субота, 26. жовтня, год. 3.30 пополудні „Модні спазми" (представлення для шк. молоді). Знижені ціни.

Субота, 26. жовтня, год. 7.30 веч. „Дон Паскале", комічна опера Доніцетія.

Малий Міський Театр:

Четвер, 24. жовтня, год. 7.30 веч. „Процес Мері Деген".

Пятниця 25. Х. год. 7.30 „Процес Мері Деген".

Субота, 26. жовтня, год. 7.30 веч. „Процес Мері Деген".

Кіна.

Аполло: Місто кохання (Іван Петрович).

Касіно: Золоте пекло (Дольорес дель Ріо).

Кольосей: Два світи (Генні Портен).

Лев: Князь студент (Рамон Новаро).

Марусенька: Трикратне весілля.

Оаза: Голубиця (Норма Тальмедж).

Палас: Буря над Азією (реж. Пудовкіна).

Пан: Пікаділі (Анна Мей Вонг).

Пасаж: Білий Орел (Кен Мейнард). Американська комедія і Ґомонтів тиждень.

Стилеве: Кохання еспанки.

Фатаморгана: Шехерезада (Марселя Альбані, Ів. Петрович).

Химера: Мусиш зі мною оженитися! (Кляра Бов).

Утіха: Хатина дядька Томи.

Спортовий цирк.

Міжнародні змагання в дужанні в цирку при вул. Коперника ч. 33. Початок щодня год. 8.30 веч.

Програма радіо.

Четвер 24-го.

Варшава (1411,7). 12.30 Шкільний концерт.

Краків (312,8). 17.15 Гутірка для селян.

Познань (334,8). 20.30 Вечірний концерт.

Катовиці (408,7). 17.45 Концерт з Варшави.

Вильно (385) 19.10 Весела авдиція з повісти Лейкіна.

Гельсінгфорс (221,4) 18.15 Спів.

Бреслява (253) 16.00 Твори Чайковського.

Ляйпціґ (259) 16.30 Веселий концерт солістів.

Братислава (279) 16.30 Солістка Гревенова.

Талін (296) 19.00 Вечір Франца Ліста.

Брно (341,7) 19.05 Концерт радіооркестри.

Льондон (356,3) 17.05 Солісти.

Штутгарт (360) 20.00 Концерт фільгармонії і солістів.

Франкфурт (390). „Оберон" романтична опера.

Берн (403). 19.30 Година швайцарських авторів.

Берлін (418). 17.30 Смичковий квартет.

Лянгенберг (473) 20.00 Легкий концерт.

Прага (487). 16.30 Камеральний концерт.

Брюссель (509) 21.00 Концерт з Амстердаму.

Відень (516,3). 19.30 Концерт державної опери.

Мюнхен (533). 17.30 Камеральний концерт.

Ковно (1935) 19.40 Вечірний концерт.

Будапешт (550). 19.30 Оперoccі музика.

Ленінград (1000). 12.00 Робітничий концерт.

Париж (1725) 19.35 Авдиція Pathe.

Пятниця 25-го.

Варшава (1411,7) 20.15 Симфонічний концерт варшавської фільгармонії.

Краків (312,8). 16.25 Концерт грамофонових плит.

Познань (334,8) 17.45 Концерт солістів.

Катовиці (408,7). 17.45 Концерт з Варшави.

Вильно (385) 17.00 Литовська хвилина.

Гельсінгфорс (221,4) 17.00 Музичні продукції.

Бреслява (253) 19.05 Нова танкова музика.

Ляйпціґ (259). 21.00 Німецькі симфонії.

Братислава (279) 20.30 Концерт чеських радіостанцій.

Талін (296) 18.30 Концерт радіооркестри.

Брно (341,7) 19.05 Популярна чеська музика.

Льондон (356,3) 21.00 Симфонічний концерт.

Штутгарт (360) 21.40 „Його сестра" комічна опера.

Гамбурґ (372) 16.15 Російські композитори.

Франкфурт (390) 20.00 Сучасна музика.

Париж (1725). 16.45 Концерт.

Берн (403) 20.00 Швайцарські композитори.

Берлін (418) 17.40 Легкий концерт капелі Рош.

Стокгольм (436) 22.10 Камеральна музика.

Лянгенберг (473) 17.30 Концерт пяніста Франца Людвіка.

Прага (487) 16.30 Моцарт, Вебер, Мендельсон.

Брюссель (509) 21.15 Концерт солістів.

Відень (516,3). 16.15 Концертова академія.

Мюнхен (533) 21.10 Концерт дутих інструментів.

Будапешт (550). 10.40 Концерт королівської опери.

Ковно (1935) 19.40 Вечірний концерт.

Ленінград (1000). 16.30 Пісні, романси, дуети.

Харків (1304) 19.00 Робітничий концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Парохіяльна Канцелярія при Церкві Успенія Пр. Діви Марії (Волоській), отворена щоденно крім неділь і свят від 8½ до 9¼ рано і від 5—6 по полудни. 752 2—3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Годинники тільки найліпших фабрик прецизійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 618 11

Платимо високі ціни за золото, брилянти і перли **Домбровскі-Розважевскі**, Львів, (Готель Жоржа), вул. Академічна ч. 2. — Оцінка безплатно. 619 6—7

Бухгальтер-біляніст, кореспондент українсько-польсько-німецький, шукає посади на цілий день, або на кілька годин денно. Закладає, порядкує, контролює книговодство. Під „Емга" до Адміністрації „Діла". 753 2—2

Шамотові печі чеські, найбільший склад **Ренчнер**, Леґіонів 37. 707 5—12

Футра всіляні, виконує старанно, гарно, совісно, догідні сплати. Робітня Футер Карла Шірера, вул. Сенаторська ч. 10. (бічна Романовича). Телефон ч. 69—5 629 9—10

Парцелюється маєток Ржищов повіт Гороховський, воєвідство Волинське. Ділянки від 4 до 35 гектарів. — Зголошення приймає п. Александрова в Стоянові. 769 1—2

Молода вдова пошукує у Львові покою з кухнею або одної кімнати. Зголошення під „Поніжна". 770 1—1

Женщина в середнім віці зі священичої родини прийме заряд дому у священика вдівця. Вміє добре шити і розуміється на більшім сільськім господарстві. — Зголошення до Адміністрації „Діла" для „Женщини". 768 1-1

Усі пісні на мішаний хор Ярославенка продає у Львові книгарня ім. Шевченка. 767 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 45.

438 **Пересвітлення Рентгеном.** 59—?

Спец. скірн. венер. недуг і косметики

Д-р РОМАН ДОЛЬНИЦЬКИЙ

орд. від 3—6, вул. ГЛУБОКА ч. 10. партер. — Кварцева лямпа. Діятермія. 766 1—3

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скріплювання хитаючихся зубів пльомбування й виймання зубів, без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті після найновішої системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. Урядовцям і студентам значна знижка. Полекші в сплатах. Тел. 65—75

XXIII. ЗВИЧ. ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Дому торг.-промислового „ДОСТАВА"

кооперативи з обмеж. порукою у Львові, відбудуться дня 12. листопада 1929 р. в год. 5. по пол. при вул. Домініканській ч. 11/І. з отсим предметом нарад:

1. Отворення зборів.
2. відчитання проток. XXII. заг. зборів.
3. звіт Управи з діяльности в році адм. 1928/29 предложення рахунків і біланс.
4. звіт контрольної Комісії.
5. звіт Ревізійного Союзу Українських Кооператив з переведеної ревізії.
6. внесок Надз. Ради в справі розділу чистого зиску.
7. доповняючий вибір 4 членів Надз. Ради.
8. внески і запити.

Річний звіт, рахунки і біланс кооперативи є виложені в льокалях: Львів, вул. Руська ч. 20, — Перемишль, Ринок ч. 25 і Тернопіль, вул. Пісудського ч. 20 до перегляду членів.

Львів, дня 24. жовтня 1929 р.

За Надзірну Раду:

о. Ал. Стефанович, о. Юл. Дзерович
предсідник. 772 секретар.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло" Львів, Ринок ч. 10